

DANKBAAR AANDENKEN AAN

MEVROUW

Georgette GOESSENS

weduwe van de Heer Valère DUJARDIN

geboren te Sint-Maria-Oudenhove
op 30 november 1927 en godvruchtig
overleden in het A.Z. Sint-Elisabeth
te Zottegem op 20 juni 1999,
gesterkt door het Sacrament
van de ziekenzalving.

De families

GOESSENS - DUJARDIN
DE RIDDER - HAEGEMAN
danken U voor uw meelevens en gebed.

Namis op zaterdag 7 augustus 1999 om 18 uur in
de parochiekerk te Sint-Martens-Lierde.

Het leven van de meeste mensen is soms meer regen dan zonnenschijn, zoals op teeven het negatieve nieuws de meeste aandacht krijgt. Hoe graag zou je soms willen dat het anders is: geen ziekte, geen dood. Geen onrecht, geen geweld. Vrede op aarde. Gezondheid. Georgette was niet zo veeleisend. Ze wou alles eenvoudig houden, bescheiden, verlegen. Ze hield niet van grootspraak, niet van discussie, niet van opdringerigheid. Haar manier van leven was er één van de dagen nemen zoals het gaat. De goede en de kwade dagen doorkomen als mens zoals je bent, stap voor stap. Je hebt je eigen weg te gaan, je eigen tempo. Doe het stil, draaglijk en verdragend.

Georgette was weduwe sinds 1987. Georgette had tijd nodig in dit rouwproces. Ze vroeg om geduld, om respect. Ze is ook maar een mens. Ze heeft ook maar één leven. Dochter en kleinkinderen wonen in de buurt. Ze is om hen bezorgd. Ze geeft en ze krijgt. Liefde is wederkerig. En dan wordt Georgette ziek. Het gaat bergafwaarts. Er zijn geen goede vooruitzichten. Ook hier wil ze alles eenvoudig houden. Geen opstandigheid. Wel hopen op beterschap. De zieke dagen verdragen met soms het bange afwachten. Lijdende beminlijkheid. Georgette blijft spreken met verlegenheid, onzeker, zacht voor zich uit, niet veeleisend. Ze volgt haar eigen tempo, gelaten, niet goed wetend hoe de dag van morgen wordt.

Georgette in het ziekenhuis. Het einde. De tijd is vervuld. Ze kijkt naar het licht. Ze blijft zichzelf. Ze toont wie ze altijd is geweest, stil volhardend tot het einde. Ze bevestigt welwillend dat jij bestaat en dat zij wellicht moet gaan. Haar laatste blik, haar laatste woord is een gebaar van eeuwigheid. Georgette is heel waardig gestorven. Ze is nu aan de dood voorbij.